

1947 "சுதந்திரம்" வழங்குவது பற்றிக்கூட எச்சில் பொறுக்கும் காங்கிரசுக்கு அதன் எஜமானன்தான் வழிகாட்ட வண்பியிருந்தது. இந்தக் கட்டுக்கட்டு சுதந்திரம் எப்படியிருக்கும் என்பது பற்றியோ, எதிர்காலம் பற்றியோ இவர்களால் ஊகிக்கக்கூட முடியவில்லை. இது ஒருபுறமிருக்கட்டும். இதுவரை காந்தியும் காங்கிரசும் முழங்கிவந்த சுயராஜ்ஜியம், சுதந்திரம், இதில் எதிலுமே, என்றும் அவர்களுக்கு ஒருங்கிணைந்த உலகக் கண்ணோட்டமோ, தனிவனோ இருந்தது கிடையாது. காங்கிரசின் போர் முறை தனிவனோ இருந்தது என்பதை அதிகாரப்பீர்வமான இந்திய தேசியக் காங்கிரசு வரலாற்றே உரைக்கிறது:

"மாபெரும் சட்டப்பீர்வமான இயக்கம்தான் மக்களாகக் கவர்ந்து கொண்டிருந்தது. என்ன அது, எப்படித்தான் இருக்கும்? காந்தியே அதை விளக்கவில்லை. விரித்துரைக்கவில்லை. தீர்க்கதரிசனம் உடையோருக்கு, தய உள் எம் படதைதோருக்கு தானே படிப்படியாக அது விளக்கம் கொள்ளும் — அடர்ந்த காட்பின்களையெப்போதும் நடக்கும் பாதசாரியின் கால்களுக்குப் பாதை தானாகத் தனெபட்டும், ஓய்ந்துபோன அவன் கண்களுக்கு ஒளிக்கதிர் ஒன்று தோன்றவும் அவனுக்குப் புதிய நம்பிக்கை உதயமாவது போல." (அதிகாரப்பீர்வமான இந்திய தேசியக் காங்கிரசு வரலாறு, 1935 பக். 376)

காந்தி எப்போதும் தனிவனோ இருந்திருக்கிறார் என்பதை சுபாஷ் போஸ் உறுதிப்படுத்துகிறார். "உண்மையில் அவர் என்ன எதிர்பார்க்கிறார் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. காலம் கனியுமுன் அவர் தன் ரகசியங்களை வெளியிட விரும்பவில்லையோ அல்லது அரசாங்கத்தையே நிர்நந்தத்தில் வைக்கும் போராட்ட முறைகளை அவர் செவ்வையாக உருவாக்கிக் கொள்ளவில்லையோ, தெரியவில்லை." (சுபாஷ் போஸ், இந்திய போராட்டம், 192034, பக். 68)

"நம் தலைவர்களில் பலருக்கு சுயராச்சியம் எனில் விடுதலையையிடக் குறைவான ஏதோ ஒன்று எனத் தெளிவாயிருந்தது. இவ்விசயம் பற்றி காந்தியோ தெளிவினமையோடு இருந்தார்; அதைப் பற்றித் தெளிவாய் சிந்திக்கவும் அவர் ஊக்கம் தரவில்லை" (ஜவஹர்லால் நேரு, சுயசரிதம், பக். 76) என நேரு வெளிப்படையாகவே கூறுகிறார்.